

LA PETANCA A SALT

la Farriga
ANY III N.º 24
1981
BUTLLETÍ DEL CASAL DE JUBILATS
SALT

HISTORIES MENUDES de SENSUNRAL

(3) Per SALVADOR SUNYER i AMERICH

Encara que no ho sembli a Sensunral hi ha oposició. Una oposició rodarixoneta, banyabaixa, petitorna i de bona fe. I an bona fe que els del govern se'n valen, n'abusen i sempre l'ensarronen.

El partit del govern vol governar. És clar, per això és govern. Bé o malament, governa. L'oposició voldria governar però els ocells també volen. Uns i altres tenen l'obsessió de governar sols però qui la té més arrelada és el govern. El govern creu que val més anar sol que mal acompanyat. L'oposició, ara que no governa, i on no mana, té ganes de companyia i espera que entre tots l'ajudem a ben casar.

Els de l'oposició tenen claustrofília. Conserven tots els tics de la clandestinitat, no els han pogut superar. L'extracció social dels membres de l'oposició és més variada que la del govern. Hi ha militants de bones famílies, de famílies no tan bones i de famílies d'aquelles que n'hi ha més. On governen no hi solen col·locar parents seus fins al cinquè grau com fan els del govern. Ells es conformen a posar-hi gent del partit.

El govern fa callar els discrepants — sempre n'hi ha uns quants — donant-los un càrrec, és a dir, un altre càrrec que vol dir a fi de comptes un altre sou. L'oposició, que no té càrrecs sinó a compte, només els sol donar el bon dia!

El govern gasta una imatge triomfalista i alça els dos dits de la mà dreta en forma de V baixa en senyal de victòria... l'oposició la una ganyota, en forma de V baixa de cap per avall, i no s'ho acaba d'empassar.

L'oposició somia cops d'estat a balquena, els tem com un gat escaldat, perquè sap que no els ha de guanyar i que n'ha de rebre les garrotades. El govern també hi pensa — sense dir-ho, ci! — i es tranquil·litza tot dient: "vagi com vagi, jo cauré del cantó que guanyi".

L'oposició és estiracordetes i li agrada moltíssim de tocar el botet, el Govern s'endèria de dir públicament que no s'equivoca mai, que tot ho fa bé. L'oposició veient s'entossagava a

fer córrer que el govern no n'encerta ni una.

El govern va mudar. L'oposició de tant en tant "estrena" una corbata revellida a tot estirar. El govern fa goig. El govern sí que estrena vestits blau fosc de tergal multinacionalitzar mentre l'oposició s'exhibeix impúdica-ment en cos de mànigues i en calçotets llargs de botes... Un desastres, noi!

El govern menja en bons restaurants de set, vuit i nou portes, restaurants sòlids, d'aquells que restauren després d'una jornada de reunions inacabables i todes de premsa innecessàries... els de l'oposició freqüenten una taverna anomenada "El passadís" on alternen plats rescalfats, salses picants, vinassa i all-i-oli. Per això no és estrany que els uns facin cara de xalar-se-la molt bé i els altres de passar gana i de tenir coragre

(continuarà)

SALVADOR SUNYER i AMERICH

Any lli - Núm. 24
Juny 81

SUMARI

Històries menudes del país	
de Sensunral	2
Editorial	3
Vida del Casal	4
Mes que un club	6 i 7
Petanca 1981	8 i 9
Història de la Petanca	10 i 11
Manual per a Petanquistes	
desperta	13 i 14
X.è Aniversari de la Petanca	15
Teva/Meva	17
Cagaferro	19
La vida amb humor	19
Cartes a La Farga	19

CONSELL DE REDACCIÓ

Lluís Mateu, Josep Cristòfol,
Quim Pla, Miquel Casellas, Joan
Arnau, Narcís Burch, Josep M.
Torras, Alfons Mateu, Eusebi
Cabezas, Martí Fita, Josep M.
Quintana, Guillem Terribas i Joan
Boada.

DISSENY:

J. Cristòfol i Guillem Terribas.

COMPAGINACIÓ:

Guillem Terribas.

PORTADA:

Foto DESALT

ADMINISTRACIÓ: M. Casellas

PUBLICITAT: J. Cebrián.

DISTRIBUCIÓ:

Joan Roig i Pitu Geli.

REDACCIÓ

Passeig Verdaquer, n.º 1
CASAL DE JUBILATS
SALT

IMPRESSIÓ

TIPOGRAFIA-OFFSET PAGÈS
Telef. 42 01 07 - ANGLÈS

D'aquest número de LA FARGA
se n'han imprès 1.000 exemplars.

Autoritzem la reproducció dels
articles esmentant el nom de LA
FARGA.

Dipòsit Legal: GI 356 1979.

editorial

QUÈ HI MANCA A LA NOSTRA PETANCA?

En els darrers Campionats d'Espanya de Petanca, celebrats a Santander els passats dies 30 i 31 de maig, Girona es va quedar sense jugadors de primera categoria. Com tots sabeu, el no puntuar com cal en aquesta competició suposa el baixar de categoria tots els clubs de la Província.

Si analitzem a fons els tres anys que s'hi ha participat, ens adonem que cada any hem aguantat la categoria pels pèls, i que malgrat els esforços aquest any hem baixat perquè no havíem millorat les experiències dels anys passats. No volem fer retòrica per justificar, sinó que ho fem per posar les coses al seu lloc.

Els que hem acompanyat els jugadors any darrera any ens hem adonat que el veritable lloc de la nostra petanca, a nivell nacional, és la segona categoria.

Què hi manca a la nostra petanca?... Doncs diguem que una de les coses més importants és l'escola.

Així com els representants de Barcelona, Sevilla, Castella, Alacant, etc. van arribar acompanyats dels seus entrenadors, els uns francesos, d'altres marroquins, d'altres belgues, nosaltres varem arribar amb les boles soles. Unes boles que vàrem aprendre a llançar i que, per mitjà d'un reglament, ens ha amistançat entre diversos clubs de les nostres comarques però que, de cara a un Campionat d'Espanya de primera categoria, no donen per a més.

Creiem que per aconseguir una petanca de qualitat a nivell nacional es requereix, com: tots els esports, una tècnica i uns coneixements que nosaltres no tenim, i que cal que gent qualificada ens ho ensenyi.

Nosaltres, a través d'aquestes ratlles, voldríem suggerir als nostres jugadors el següent: Ara que és temps de vacances, no seria possible iniciar un cursot d'ensenyament de petanca?...

No podríem aprofitar els professors francesos que tantes vegades s'han ofert a col·laborar?

Nomes ens cal obrir una llista i tirar-ho endavant. Sabem que el nostre club no negarà pas una iniciativa tan interessant.

vida del CASAL

CAMPANYA ANEM PELS 1.000

Com podeu comprovar per la nota de Secretaria, la campanya va donant els seus fruits. A finals de Maig, comptàvem ja el soci n.º 953, fet que ens fa ser optimistes de cara a l'assoliment del miler de socis, que ens proposarem a l'inici de la campanya, en un termini molt breu. Esperem continuar rebent la col·laboració de tots els socis aportant un nou soci pel Casal.

EXCURSIONS REALITZADES EL MES DE MAIG

El dia 12 vàrem anar al FAR, LA SALUT i RUPIT; hi varen assistir 75 persones, el dia fou esplèndid i tothom va poder disfrutar de la sortida.

Els dies 23 i 24 vàrem fer una excursió a ANDORRA, a la qual hi assistiren 59 persones, resultant molt agradable per a tothom, un hotel de primera, molt confortable i el tiberi en consonància amb la seva categoria, el que més i el que menys va carregar fort de formatges, guisqui, tabac, aperells de música, etc. etc. Semblava, però, que a la frontera ja ens esperaven i vàrem passar una mica de "canguelis", car ens ho varen registrar tot però com que devlem fer cara de bons xicots no va passar res. Resumint, tot va sortir rodó.

PROPERES EXCURSIONS

DIES 19-20-21-JUNY
LOURDES

Preu soci: 6.500.-
Preu no soci: 6.800.-

MES DE JULIOL

DIA 5.- SANT MARTÍ DEL CANIGÓ I SANT
MIQUEL DE CUIXA

El preu s'anunciarà oportunament.

Per informació Sr. Joan Roig i Masachs.

NOTA DE SECRETARIA

RELACIÓ DE LES ALTES DE SOCIS

912 JAUME MUSELLAS IGLESIAS
913 MARGARIDA VILA SERRA
914 JOSEP BARRACHINA PANOSA
915 MARTÍ ARTAL EJO COSTA
916 JOSEP SALA QUINTANA
917 M.ª TERESA GROS SUREDA
918 FRANCESC PANOSA RIGAU
919 MARIA MARTÍNEZ LÓPEZ
920 ENRIQUETA GARCIA ROCA
921 JOAN MATAS PLANAS
922 MARIA ARNAU EXPÓSITO
923 JOAN CASELLAS BOSCH
924 NARCÍS CANALS CUSTAL
925 CONSOL PAGÈS ROCA
926 JOAQUIM MAURICI VILAR
927 ROSA RIBAS FORNELLS
928 JOSE SANTIAGO AMAYA
929 LLUÍS SOLDEVILA PANTEBRE
930 JOAN FÀBREGAS SALA
931 CARMÉ PASCUAL SERRANO
932 JOAQUIM BARROT PANELLA
933 ENRIQUETA MASFERRER PUJOL
934 ANGELA POU SOLER
935 ISAIAS MARTIN SANCHEZ
936 FRANCISCA BATLLE ESCARRÀ
937 PATRICIO CRESPO DIAZ
938 DOLORS VILANOVA SERRA
939 M.ª LLUISA BOSCH PARRAMONT
940 CARMÉ BARNADAS PLANELLA
941 MILAGROS PASTOR LÓPEZ
942 BENVINGUT VILA PIDEMONT
943 LLUÍS COROMINAS MAINEGRE
944 DOLORS RIGAU CIURANA
945 MERCÈ PLANELLS DALMAU
946 ENRIQUETA POCH MUXACH
947 DOLORS VIDAL SOLÀ
948 LLUÍS CASTANER RIBOT
949 ESTRELLA ROCA VILAMITJANA
950 DOLORS POUS PAGÈS
951 SERAFINA ROURA XIFRA
952 OLGA MARTIN CAMPOS
953 JOSEP OLIVER TURON.

MÉS QUE UN CLUB

LA PETANCA A SALT: UN FENOMEN SOCIAL

Tothom coincideix en un punt, el Club Petanca Salt ha esdevingut al nostre poble un fenomen social. Un fenomen social que va lligat a la seva naixença i evolució com a club, i al seu arrelament en la classe popular del poble.

A Salt la Petanca va nèixer com un esport senzill i modest, sense pretensions ni grans plantejaments. Va començar per a jugar-se al carrer, millor dit en una Plaça, la dels Peixos, i van ser homes també senzills i populars, que coneixien l'esport, sobretot en Pere Vila, els que van fer que aquesta afecció arrelés entre nosaltres.

La Petanca s'ha convertit en un esport popular i social per dos motius bàsics: El primer, la pròpia necessitat que tenien una gran part dels veïns

de Salt de retrobar-se, al marge de la televisió i de la rutina de cada dia. Buscant nous al·licients d'esplai, participant en un nou esbarjo, es va anar solidificant aquest nou esport. La Petanca venia a suposar un contrapès lúdic i social al cansament i monotonia del propi treball diari, un alleugeriment en les obligacions laborals de cada dia.

La segona base que va impulsar l'arrelament de la Petanca, va ser el seu mínim cost econòmic. És un esport assequible a tota mena de gent, puix la seva pràctica és barata. Això és el que l'ha fet a l'abast de la gent popular, i pot ésser practicada sense excessiu cost a qualsevol edat (des d'infants a jubilats).

Aquí hi ha, doncs, una diferència amb un esport car o classista. No és

pas estrany que la Petanca sigui precisament practicada en els barris o pobles de condició treballadora i popular... (Montilivi, Porriu Major, Germans Sàbat, etc); en canvi no ha pas arrelat en la zona alta de Palau o en les zones residencials de Girona de classe alta, ja que per un sentit més de classe els seus habitants practiquen altre tipus d'esport, el cost del quals indica un nivell econòmic molt més alt... (tenis, esquí, etc....)

Els que és evident és que a Salt hi havia una terra abonada, una base social adient per a collir aquesta llavor que amb el temps ha resultat ésser un puixant Club: un poble treballador... una necessitat col·lectiva de retrobament, unes ànsies d'esplai, un cost econòmic barat, unes instal·lacions socials, i la possibilitat de poder-lo practicar gent de tota edat.

C/ Joan Maragall, 9 B
Telèf. 21 94 50
- GIRONA

Onze de Setembre 7
Telèf. 21 98 12
- SALT

C/ Major de Salt, nº 55
Tel. 20 52 30
- SALT

Un conegut i qualificat professorat al servei del futur conductor, amb la garantia d'un complet ensenyament.

Ha estat aquesta relació, adaptada a la condició social, el que ha convertit el Club Petanca en un fenomen social. El fet que diferents persones d'una mateixa família (l'avi, la mare i el nen, per exemple) siguin alhora practicants de l'esport ha reunit i facilitat la relació familiar fent-la més participativa; els problemes del Club són assumits també pel conjunt de tota la família. La Petanca ha vingut a unir i estrenyer en molts casos els vincles d'unes mateixes famílies, essent un element més d'unió social que de discrepància.

Per altra banda el que és de debó important, és el fet que hagi estat acceptada com a pròpia per els elements més joves, joves que tal vegada alguns encara no havien nascut quan va introduir-se aquest esport a les nostres comarques. El fet que tot i havent estat iniciada per persones jubilades fos més tard acceptada per gent més jove, i també per les dones, ha estat el que ha convertit la Petanca a Salt en un fenomen d'indubtable interès social, que el fan un cas excepcional.

La diversitat de practicants i jugadors, joves i vells, infants i dones, els innumbrables trofeus assolits i competicions celebrades, les medalles, les dotzenes de copes i guardons, testimonien aquest fet social.

Sota el Club Petanca Salt hi ha un teixit social viu i dinàmic, mereixedor d'un estudi més profund, ja que la seva influència en el poble ha estat inqüestionable. I el que és veritablement important és que el Club Petanca Salt ha tingut sempre una visió ampla de l'esport, i alhora, un arrelament a fons en la vida cívica i popular de Salt. La seva participació destacada en activitats del nostre poble: Festa Major, Aplecs de l'Estacada, Independència de Salt, li han donat el sentit d'una entitat viva, planter d'iniciatives i de persones que treballen per la vida associativa de Salt.

I són aquests fets els que fan entreveure que la seva consolidació és total, i que el seu futur és molt més que optimista.

MARTÍ FITA

ORGANITZACIÓ DE LA
PROPIETAT IMMOBILIÀRIA

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
GESTORIA ADMINISTRATIVA

DECLARACIÓ DE RENDA: Podem solucionar els
seus dubtes.

VIVENDES DE PROTECCIÓ OFICIAL:
PRÈSTECES I EXENCIONS D'IMPOSTOS

Avda. Jaume I, 44, baixos

Telèfon 20 88 54

GIRONA

PROCTO

CONSTRUCTORS

UNA EMPRESA JOVE
AL SERVEI DEL POBLE

Processó, n.º 57

Tels. | 20 88 94
| 21 86 02

SALT · GIRONA

petanca 1981

Amb aquest títol intentarem fer un resum de com ha estat l'any petanquístic a Salt durant l'any 1981.

El balanç, nosaltres creiem que ha estat força positiu, tant en l'aspecte de recaptació de socis, com en l'aspecte esportiu, ja que en els concursos programats la participació ha estat molt més nombrosa del que és normal.

En quant a les pistes de les instal·lacions del Club Petanca Salt, cal dir que es duen a terme diverses millores. Una de les més notables és l'enllumenat general que permetrà jugar l'esport de la petanca a qualsevol hora del dia i de la nit, durant tot l'any. Cal remarcar que això ha estat possible gràcies a la col·laboració desinteressada de la majoria dels socis, així com també per l'ajuda de diverses empreses i entitats del nostre poble que han fet possible aquesta millora.

Per a tots els que hi han col·laborat, el nostre més sincer agrament.

RELACIÓ DE COMPETICIONS SOCIALS CELEBRADES FINS ARA

Dia 1 de gener del 1981.- Concurs Provincial per a veterans.
Participació 6 Tripletes.

CLASSIFICACIÓ

Primers: Caterina Serra, Salvador Fernández, Paco Martín.
Segons: Antoni Boó, Lluís Nogué, Joan Guillamet.
Tercers: Narcís Bohigas, Josep Honorubia, Josep Serrats.

Concurs social per a infants, modalitat dupletes, celebrat durant 4 dissabtes següents.

CLASSIFICACIÓ:

Primers: Ricard Gamundi, Josep Jou.
Segons: Josep M.ª Soler, David Ros.
Tercers: Manuel Torres, Gemma Busquets.

LLIGA SOCIAL

La Lliga Social es va iniciar el dia 7 de Desembre per acabar el dia 15 de Març. Hi varen participar 16 tripletes.

Va resultar guanyadora absoluta la tripleta formada per Silveri Oliveira, Josep Torras i Ferran Oliveira. Seguits d'Antoni Peruga, Paco Martín i Joan Roldan. Es van classificar en tercer lloc Joan Martín, Josep M.ª Torras i Àngel Fernández.

El dia 22 de Març es va jugar un concurs social per a tripletes en el qual hi participaren 22 equips. El resultat final va ser el següent:

Primers: Silveri Oliveira, Josep Torras Ferran Oliveira.
Segons: Manuel Padilla, Josep Rosés Lluís Nogué.
Tercers: Sebi Cabozas, Lluís Mateu, Alfons Matau.

La millor tripleta de Fèmines va ser la de Cati Cortada, M.ª Àngels

MARCS i MOTLLURES

La Artística sa

*Quadres - marcs encàrrec
litografies - obra original
olis - aquarel·les - dibuix
porta-fotos - material per
a artistes pintors.*

BOTIGA:

Passeig Marques de Camps, 2 ☎ 20 66 29

SALT

C.I.F. A 17 042 731

DEDICACIÓ A LA CONSTRUCCIÓ DE XALETS, HABITATGES UNIFAMILIARS, NAUS INDUSTRIALS, BLOCS DE PISOS I REFORMES.

Passeig d'Olot, 225

Tel 21 57 00

SALT (Girona)

Cedacers i Maito Quintana. En la categoria infantil varen guanyar David Ros, Manuel Torres i Carles Ros.

El Concurs Provincial de Tripletes (Concurs en què es posa en joc la millor tripleta provincial en totes les categories), va ser organitzat, tal com pertoca, per la Federació Gironina de Boles. Enguany es va celebrar els dies 29 de Març i 5 d'Abril al Passeig Central de la Devesa de Girona, per considerar que era un terreny neutral per a tots els equips.

Cal remarcar que el nostre Club va assolir les tres primeres places a la Primera Categoria, resultant guanyadors:

Primers: Josep Boó, Antoni Echave, Juli Gómez.

Segons: Agustí Roca, Antoni Ruiz, Manuel Ventura.

Tercers: Silveri Oliveira, Josep Torres, Ferran Oliveira.

També a la categoria de Fèmines el nostre club aconseguí el primer lloc de la classificació amb l'equip format per Dolors Gamundi, Araceli Calvo i Catarineta Serra. Aquest equip, junt amb els de primera categoria ens representaran als campionats d'Espanya de Petanca a celebrar a Santander. El segon lloc de fèmines va ésser per a la tripleta de Juanita Carrillo, Maria Peruga i Pierrette Torre.

El dia 20 d'abril es va jugar a les nostres pistes el concurs Provincial de Sant Jordi per a fèmines, amb una participació de 10 tripletes, representants d'arreu de les nostres comarques.

Varen resultar guanyadores les representants del C. Natació Figueres Margarida Lozano, Maria Moreno i Isidora Garcia. El segon lloc va recaure al C. Petanca Salt a la Tripleta formada per Juanita Carrillo, Maria Peruga i Pierrette Torre.

El nostre Club va obsequiar, al final de la competició, amb una rosa a cada participant com a símbol de la Diada de Sant Jordi.

El dia primer de maig, i també de caràcter social, es va celebrar un concurs social per a dupletes de les tres categories - Sèniors, Dames i Infantils - amb la participació total de 35 equips.

CLASSIFICACIÓ

INFANTILS

- 1.er. Manuel Torres
Antoni Espinar.
- 2.on David Ros
Carles Ros.
- 3.er. M.ª Àngels Torras
Judit Anglada.

DAMES

- 1.er. Cati Cortada
Pierrette Torre
- 2.on Antonia Espinosa
Montse Espinosa
- 3.er. Dolors Gamundi
Araceli Calvo.

SÈNIORS

- 1.er. Àngel Fernández
Josep M.ª Torras
- 2.on Josep Boó
Nicolas Muñoz
- 3.er. Ferran Oliveira
Josep Torres.

El dia 10 de Maig es va fer un Homenatge a Pere Vila Massachs en commemoració del 10.è aniversari de l'inici de la petanca al nostre poble, i per tant, la fundació del C. Petanca Salt.

Dintre del programa d'actes hi va haver un concurs de petanca per a jubilats, en el qual hi varen participar 9 tripletes.

CLASSIFICACIÓ

Primer: Antoni Boó, Josep Triola i Josep Busquets.

Segon: Narcís Oller, Paula Font i Josep Ribot.

Tercer: Paco Martín, Joan Guillaumet i Salvador Fàbregas.

Cal dir que varen tenir premi tots els jugadors, com a record d'aquest 10.è Aniversari. L'esmentat concurs va ésser patrocinat per GASSOL.

Per a completar la festa hi va haver una ballada de sardanes organitzada pels companys de Salt Sardanista, durant la qual s'entregaren els trofeus del concurs de Petanca, de la mà del representant de Manufactures Gassol, Sr. Miquel Portabella i Pous.

Seguidament en Pere Vila Massachs va descobrir una placa que el Club Petanca Salt va dedicar-li per la tasca realitzada en el decurs dels últims 10 anys. També el president del Casal Sr. Joan Boada i el President de la Federació Gironina de Boles, Sr. Eusebi Cabezas, varen

lliurar les corresponents plaques d'homenatge a l'iniciador de la petanca al nostre poble, Pere Vila i Massachs.

Va cloure la jornada una sessió de cinema dedicada a tots els petits del nostre club.

PROJECTES I PROGRAMES PREVISTOS

- Dia 24 de Maig.- Trofeu FUGESA (Provincial).

- Tenim en projecte la celebració d'un concurs provincial infantil, en la modalitat de tripletes, els dies 26 i 27 de Juny. Només ens cal el permís corresponent de la Federació.

- En el mateix mes de Juny hi haurà el tradicional torneig social patrocinat per en Pere Vila. Modalitat tripletes (Per sorteig).

- El dia 26 de Juliol celebrarem el IX Concurs Provincial Vila de Salt, que cada any es celebra amb motiu de la Festa Major, gràcies a la col·laboració dels comerços i empreses del nostre poble.

- Un dels concursos que dona prestigi a un club, és tenir en el seu calendari un Internacional de Petanca com el que es celebra cada any a les nostres instal·lacions, durant el mes d'agost (aquest any la 4.ª edició). Assistiran 8 tripletes representants de la Federació Francesa dels Pirineus Orientals.

Aquest concurs serà patrocinat íntegrament per la Caixa d'Estalvis Provincial de Girona.

- El nostre club té la iniciativa d'organitzar un concurs de dupletes per a dirigents de Clubs.

- El dia 22 d'agost s'inicià la 5.ª edició de les 24 Hores de Petanca categoria Sèniors, i les 6 Hores de Petanca, categoria Dames. Amb el suport de "La Caixa".

- Durant l'estiu organitzarem les NITS DEL CLUB, que tanta acceptació varen tenir l'any passat.

- Per acabar l'any petanquístic a Salt ho farem amb el tradicional concurs de Sant Esteve.

Això és el resum d'una intensa activitat que el Club Petanca Salt ofereix als seus socis i simpatitzants. Una activitat que vé estimulada per un nombre important de jugadors infantils que fan engrandir aquest esports tan participatiu com és el joc de la petanca.

MACIAS - MANEL - BOÓ

HISTÒRIA DE LA

Enguany celebrem el desè aniversari del Club Petanca Salt, de jubilats i simpatitzants; aquest és el motiu perquè el nostre butlletí, LA FARGA, dediqui aquest número monogràfic a recollir una petita història del què ha estat fins avui la Petanca al nostre poble.

La curta però eficaç trajectòria, amb què el Club i aquest esport han despertat en l'àmbit social en molts de practicants, creiem que és mereixedor d'ésser comentat.

La pràctica d'aquest joc ha estat un interès per a uns i una distracció per a altres, ja que aquest joc de vells, com molts l'han catalogat, ha servit a molts de jubilats per abandonar la xafarderia i els maldecaps que la vida en sí comporta per la gent de la tercera edat, que només s'asseien als bancs de les nostres places. La pràctica de la petanca els ha despertat un interès i un passatemp, que sense adonar-se'n els uní i, juntament amb gent més jove, lograrien que a hores d'ara a Salt tinguem un Casal de Jubilats, que fins llavors no teníem. Aquest Casal i les seves respectives seccions, especialment la Petanca, fan compatible que allà s'hi trobi gent de totes les edats, i així units amb el joc de les boles assolir els millors èxits per al Club.

L'inici de la pràctica de la Petanca a Salt es remunta a l'any 1970, quan en Pere Vila i Massachs ensenyaria a uns quants joves que volgueren aprendre aquest joc. Començaren a jugar a Petanca amagats al pati de la Rectoria. L'any següent, i ja sense vergonya, i pel fort ressol que hi feia en aquell pati, es decidiren anar a jugar a la plaça dels peixos, a l'ombra dels seus arbres. Això feu que despertés la curiositat a més d'un vianant que per allà passava, i poc a poc anessin essent més els practicants d'aquest joc.

La invitació que anys enrera els feu el Sr. Rector de la Parròquia de Sant Cugat, Mossèn Joan Riu, que si volien podien anar a matar l'estona els dies de mal temps als baixos de l'esmentada Rectoria, s'aixamplà. A més dels baixos, els cedí tot el pati per a la pràctica d'aquest esport. No tardarien massa temps, en plantar-hi arbres i posar-hi bancs, convertint-ho en les pistes de joc, augmentant de mica en mica el nombre de jugadors.

L'any 1972 els jugadors decideixen formar el Club per així poder jugar oficialment en competició. 'a primera junta que dirigí el destins "aquest Club la formaven les següents persones: Pere Vila, Narcís Ollé, Josep

Ribot, Francesc Arolas, Miquel Pardo, Genís Barceló i Isidre Termes.

La primera confrontació oficial va tenir lloc a les pistes de Girona del GE i EG per fires del mateix any, i el primer trofeu aconseguit pel nostre Club va ésser aquest de fires. Més endavant anirien arribant un seguit d'ells. A hores d'ara omplen una gran vitrina i part de la nostra sala d'actes. Aquest mateix any va començar ja la primera lliga social per tripletes i per a tots aquells socis que la volien jugar.

A partir de l'any 1973, el Club experimenta un fort creixement, i a finals d'any els seus socis eren més d'un centenar. Aquesta creixuda es degué a trobar un interès pel joc molts de joves del nostre poble. Al mateix temps, l'estímul de poder guanyar alguns premis, a la vegada que joves i grans creaven un ambient de germanor entre les diferents edats, naixia una inquietud per participar en les diverses competicions que s'organitzaven a diferents indrets de les nostres comarques. Dins d'aquest any es començaren a fer els concursos de Festa Major (25 Juliol), Sant Jaume i el Trofeu Pere Vila (el 29 de Juny). Actualment se segueixen fent.

L'any 1975 va ser un dels més importants a nivell de competició, aconseguint el primer títol de Campions Provincials en la categoria de Dames, i Sots-Campions en la de Sèniors (segona) donant pas a què el nostre Club pogués participar als campionats de Catalunya, on els nostres representants aconseguirien la quarta sèniors. Aquest mateix any es feu per primera vegada el programa de Festa Major del Club Petanca Salt, el qual serveix per reflectir la Història del poble i d'aquest esport tan oblidat.

L'any següent, el 1976, aquest Club organitzava per primera vegada a tota la província les primeres dotze hores de petanca. Va ésser d'un èxit total. També juntament amb la Federació Gironina de Boles s'organitzarien, dins les nostres pistes, els campionats provincials de petanca en totes les seves categories.

L'any 1977, amb motiu dels campionats Provincials, el Club assolí

Els pioners de la petanca a Salt.

PETANCA A SALT

Secció a cura de: EUSEBI CABEZAS, JOSEP TORRAS i NARCÍS BURCH.

La segona Junta Directiva del Club petanca.

la primera plaça en fèmines i Juvenils. Aquests representaren la Província en els Campionats d'Espanya en les seves categories, aconseguint els nostres juvenils el segon lloc, sots-campions, i les nostres Dames el cinquè. Aquestes dues posicions eren les més importants a nivell de província que fins llavors s'havien aconseguit. El nostre Club era ja considerat, a nivell de joc, el més fort dels de la província de Girona. En l'àmbit social del Club s'inaugurà el Casal de Jubilats.

Durant l'any 1978, la pràctica d'aquest esport augmentaria altre volta. Les competicions a nivell Provincial i local eren més i els premis que el Club s'emportava cap a casa augmentaven; cada cop eren més els jugadors de Salt que es desplaçaven a fora de casa per jugar a diferents pobles de les nostres comarques. Estrany era el diumenge o festiu que els nostres jugadors no participaven en els campionats, no portessin cap a casa i pel Club el primer premi en alguna de les diferents modalitats.

Amb motiu d'aquesta forta creixença, el Club Petanca Salt i la seva junta, es veiren en la necessitat d'organitzar més concursos a nivell local i Provincial, i entre aquests un dels més importants va ésser el de canviar les dotze hores de petanca per les primeres vint-i-quatre, que s'organitzaven a nivell Provincial.

Aquesta prova de resistència no va espantar els afeccionats, que en nombre de cent prengueren part en aquesta important i llarga prova. També, i per primera vegada, es feien les sis hores per a fèmines. Aquestes competicions no solament eren per a jugadors del poble sinó de tot el país.

També, durant aquest mateix any, el club veié la necessitat de publicar un Butlletí a nivell social, que sortí mensualment i portava per nom: FERRO. En el mateix s'informava al soci dels esdeveniments de Petanca que els seus redactors creien importants. Malgrat els esforços de tots el Butlletí deixaria de sortir després de

tres números, dels mesos de gener, febrer i març. Aquesta petita il·lusió i experiència seria el que donaria pas l'any següent, al mes de maig, a publicar un altre Butlletí, que és el que teniu entre mans, LA FARGA. Més ampliat i de diferent disseny que el primer. Per millorar, no sols es quedaria amb les notícies del Casal, Petanca i Muntanya sinó que amplia la informació a l'àmbit local del poble. Com tots sabeu, ja té tres anys de vida.

Un dels personatges que més ha fet per la Petanca a Salt durant els últims anys ha estat el nostre company Eusebi Cabezas. Aquesta forta dedicació i estimació a aquest esport el portaria a presentar-se a les eleccions per President de la Federació Gironina de Boles, sortint-ne elegit com a primer mandatari. Això succeïa l'any 1978.

A l'any 1979 el Club torna a guanyar els campionats Provincials en les categories de sèniors primera, sèniors segona, dames i juvenils, per tripletes....En dupletes, també els sèniors de primera i segona aconseguïen la primera plaça.

L'any 1980 el Club no podria aconseguir cap primer lloc en els campionats Provincials, però sí la segona plaça que també té dret d'anar als Campionats d'Espanya.

Aquest any val a dir que els nostres jugadors no tindrien la sort de cara, doncs si bé els trofeus aconseguits han estat molts, els més importants s'han perdut.

Un dia de Campionat a les nostres pistes.

Manual per a Petanquistes desperts

by HUNSTMAN & Co.

ANDORRA:

Magatzem de boles.

ARRAMBLADOR:

Home o dona que arramblla (en aquest cas, boles). Per a jugar en aquest lloc de l'equip cal fer servir boles petites i de molt pes, millor fosques, que el "tiraire" no les veu. A menys que porti ulleres graduades, cas rar entre els jugadors de petanca.

ROLITXO:

Anomenat també... Tap, Petit, Bouxon, Bitxo i Bolic... aquest últim corresponsal de "La Farga" en la secció petanca.

BOLES:

Ara s'ha descobert un pes auxiliar per a les boles. És a dir, si fas curt al tirar, poleixes les boles, li treus 10 grams i arribaràs a tocar. Si fas llarg hi afegeixes un xic de plom lligat amb un filferro i el pes escurçarà la tirada.

BOTXES:

Joc practicat entre dos equips, d'un a quatre participants, amb boles de fusta o metàl·liques. El jugador que

tira ha de procurar que la bola rodolant, se situï el més a prop possible del bolic, bola de referència. (Gran Enciclopèdia Catalana, Vol. 3) Aquesta definició es pot aplicar a la petanca o jocs semblants, que requereixin aquesta condició.

CALVO:

Company petanquista de Montilivi, molt influent amb l'actual president de govern.

CAVUM:

Mot usat correntment pel molt honorable secretari de la Federació Gironina de Boles, Bitlles, Botxes, Bowling... en fi... a mi què m'importa, "jo passo".

DESPERTAR

Desperta't Federació de Girona!!!... el moment de lluitar ha arribat! Començeu a preparar el quadrant i les armes per a organitzar el concurs provincial de segona categoria de l'any que vé. Tres-cents quaranta tripletes. DEFENSAREM LA TERCERA CATEGORIA FINS A LA MORT... NO BAIXAREM A TERCERA!!!!

ESPECIALISTA: En el joc que ens ocupa tenim especialistes de tota mena. N'hi ha en: quadrants, en blancs, en medir, en discutir, en "lios", en plaques, en homenatges, en presidents... etc.

EUNUC:

Ja n'estem farts d'eunucs. Si no tenen boles, que en comprin.

FOLL:

Conegut típicament per "Locu", Personatge que quan té el dia és capaç d'avorrir a tothom. Generalment fa de "tiraire" a la tripleta.

FARGA:

No la toquis que crema.

GO HOME:

... Resposta: Yo no me llamo "Gohomez", yo me llamo Martínez.

HUNTSMAN:

Caçadors. Vigilants infatigables perquè no s'aviçin el Casal. Defensors de la veritat i de l'ordre constitucional. Intocables. (No es poden tocar). Necessaris en tota entitat cultural, cívica, benèfica, esportiva, folklòrica. És nefast que encara no ens hagin donat cap placa.

INSTRUMENTS:

Necessaris per a la pràctica de la petanca. Boles, petit, drap, rotllana, metre, moneda, gorra, mans, peus, contrincants, pantalons, calçotes, samarreta, núvia, president del club, delegat de "La Caixa" per entregar premis, gent que aplaudeixi, gent que xiuli, etc. etc.

JOAN:

Joan Boada, masca del casal. Comença a trobar-hi gust a les boles; com més les toca més s'afecciona... però no hi ha manera que en comprin unes de fixes. Sempre vol canviar.

K-I:

Ciutat andalusa on hi ha el Club Petanca Porompompero. - Kakaolat. Beguda tonificant i refrescant a base d'"amletes"

LEVI:

Josep Muselles.

L.S.D.:

(Li Sóc Dit).

LLUM:

Ja era hora de què les nostres pistes de joc estiguin degudament il·luminades. Ho sentim per la gent de Salt que, a partir d'ara, haurà quedat a les fosques... o sinó, perquè no vigilen..., és el seu problema.

METRE:

Instrument diabòlic per a jugadors novells.

MUSELLES:

Leví

MOSCOU:

Lloc on es varen celebrar les últimes olimpíades. Possible excursió del Casal, patrocinada per "La Farga" per a visitar les muntanyes Russes.

NEFAST:

Jugar així és nefast..., m'han arribat a "nefastar" aquesta bola és nefasta.

O:

O li tires, o arrambles, o li vaig dir, o

"sóc" pensat, o vaig al bar, o ves a la taula, o les el que vulguis.

PETANCA:

Tenim ordres de no parlar d'aquest tema.

QUADRANT:

Sistema brut i manipulat d'enfrontar els equips de petanca. Si et portes bé, i pagues, et caurà un blanc i amb una mica de sort te'n vas directe a semifinals sense apenes jugar. Generalment cauen sobre els que tenen algun càrrec federatiu.

RASTREIG:

Rastreja bé i no miris a qui. El cas és guanyar.

ROSCO:

Forma aberrant de perdre una partida.

SOCIAL:

Lliga social, campionat social, concurs social, local social, visita dels socials.

SANTANDER:

Terra d'experiències de tota mena.

T:

Tenim moltes menes de T. La T llarga, la T curta, la T arrugada, la T com vol, la T verna del bon vi, el T tennis, el T petit, el T gros, el T at five o'clock, aquí T espero,... i el T end.

VINASSA:

Brou necessari per a jugar amb imaginació.

VOTS:

Els més usats són els vots de confiança demanats per Narcís Burch.

X:

Xaval, xicu, xurrero, xerric, xilveri, xampany, xollo, xocolata. Són noms molt coneguts en el nostre club.

Z:

Z'ha acabat.

Frigoríficos del Ter, S. A.

Matadero General Frigorífico

Carrer Major de Salt, 419
Apartado 239 — Tel. 204250
SALT - GIRONA

reparto diario de carnes de cerdo y vacuno

X.è ANIVERSARI DE LA PETANCA A SALT

Per commemorar la portada de la Petanca a Salt fa deu anys, el Casal va organitzar diferents actes esportius i culturals. Al matí es va jugar un Concurs reservat per Jubilats. Nou tripletes van competir en el mateix que va donar el següents resultats:

- 1.er Boó, Triola i Busquets.
- 2.on Ollé, P. Font i Ribot.
- 3.er F. Martín, Guillamet, i S.Fàbregas
- 4.rt. Cabezas, C. Canals i Fàbregas.

Al final del Concurs es va descobrir una placa dedicada al Soci Fundador del Club Petanca Salt, Pere Vila Massachs, qui enmig dels aplaudiments de tots els assistents rebé també l'homenatge del Casal de Jubilats i Federació Gironina de Boles en reconeixement de la seva tasca desenvolupada en el decurs d'aquests deu anys. Joan Boada i Eusebi Cabezas li feren entrega de dues plaques commemoratives.

El temps es va sumar a l'esdeveniment i vàrem veure moltes cares conegudes. El Consell Municipal de Salt va excusar, mitjançant carta del seu President l'Alfons Moré, la presència física a l'homenatge.

L'acte el van organitzar el Casal de Jubilats, C.P. Salt, C.E.S, "La Farga" i Salt Sardanista, que cuidà de la sessió de sardanes a cura de la Cobla Màxims. Col·laboraren també Gassol, Federació Gironina de Boles, Tallers Anglada, Gràfiques Arbusé, Productes Gerió i Coca-Cola.

A la tarda hi hagué una sessió de cinema infantil al Saló d'Actes del Casal, ple de gom a gom per quitxalla i grans.

La placa commemorativa d'aquest X.è Aniversari de la Petanca a Salt està clavada a la paret de la barraca que hi ha a les pistes i com a nota curiosa cal dir que està feta a casa d'un petanquista i per un petanquista.

CONCURS PROVINCIAL DIA DEL CLUB. TROFEU EUGESA

L'Edició d'enguany ha estat la més nombrosa en quant a participants, fins al punt que es va utilitzar per fer les eliminatòries fins a vuitens de final, les pistes de la Gassol per a Sèniors, mentre que les Dames i Infantils utilitzaren les pistes del Club.

Cinquanta-una tripletes de Sèniors, onze de Dames i set d'Infantils fóren les inscrites per participar a aquest Concurs, molt disputat i amb moltes tripletes en joc.

Els resultats foren:

SÈNIORS:

- 1.er. Calvo, Balastegui i Anton (C.P. Montilivi).
- 2.on. M. Oliveira, Morales i Casas (C.P. Salt).
- 3.er. Conejero, Sánchez i Garcia (C.P. Germans Sàbat).
- 4.rt. Moliné, Bartolo i Garcia (C.N. Figueres).

DAMES:

- 1.er. J. Carrillo, M. Peruga i P. Torre (C.P. Salt).
- 2.on. A. Pérez, P. Redondo i P. Galí (C.N. Figueres).
- 3.er. M. Espinosa, A. Espinosa i Gonzàlez (C.P. Salt).
- 4.rt. Lozano, Garcia i Moreno (C.N. Figueres).

INFANTILS:

- 1.er. Salip, Navarro i Medina (C.P. Germans Sàbat).
- 2.on. Torres, Morente i Rodríguez (C.P. Germans Sàbat).
- 4.rt. Artalejo, Barrachina i Espinar (C.P. Salt).

Els trofeus foren entregats pel Gerent d'EUGESA, Sr. Joan Paulí, que rebé de mans del nostre President Josep M.ª Macias, una placa com a record d'aquesta edició.

La nota humana i simpàtica de la jornada es produí en el decurs del lliurament de Trofeus i fou quan en nom de tots els Petanquistes de Salt es lliurà una placa a en Manuel Ros en reconeixement del seu treball envers el nostre Club. Hom no recorda un aplaudiment tan fort i llarg com el que es produí mentre en Manel mostrava la placa. Ho té ben merescut i reconegut per tothom, d'aquí i de fora. I com a exponent de la idea general que ni havia al lliurament del record, aquesta és la frase que campava per tot el pati del Casal: Amb gent com en Manel, dóna gust fer coses i participar-hi.

Amb gent com en Manel Ros, dóna gust fer coses i participar-hi.

MANUEL ROS VILA

Estant el número dedicat íntegrament a petanca, calia buscar un personatge prou representatiu. Creiem que no ens hem equivocat. Té trenta-sis anys, afeccionat a la muntanya i jugador de petanca des de la molts anys. Ell és en Manuel Ros i Vila.

— Quan fa que jugues a petanca?

— Si no em falla la memòria crec que des de l'any 1974, quan en el Casal només hi havia una pista.

— De què et va venir l'afecció?

— Va ésser d'una manera molt casual. Estàvem una colla d'amics fent petar la xerrada i no sé qui va sortir dient: per què no veniu a la petanca? Més per curiositat que per res més hi vàrem anar.

— Així que tot va venir per veure una cosa nova?

— Sí, sí. Al principi ho vaig trobar un joc tonto, però com més hi jugava més m'agradava i a la fi m'hi vaig ficar de ple.

— Recordes quines varen ésser les teves primeres boles?

— Sí, me les va deixar el meu germà, en Jaume.

— Creus que la gent que juga a petanca, ho fa només per la il·lusió de guanyar algun trofeu durant l'any?

— És una pregunta molt enganxosa. Hi ha molta gent, sobre tot els qui comencen quo efectivament juguen per guanyar algun trofeu. És lògic. Però n'hi ha molta, i entre ells m'hi compto, que veiem la petanca com un mitjà per a fer amics, tant grans com joves.

— Ara que parles de grans i joves. Veus una discriminació envers els més grans per part dels joves, en l'aspecte del joc?

— Jo no ho veig pas així, almenys quan es juga a casa. Ara bé, quan s'ha de sortir a fora a jugar potser sí que se'ls deixa una mica de racó, però això és degut al fet que tampoc no volen sortir massa.

— Parlant de sortir. Recordes quina va ésser la teva primera tripleta?

— Sí, jugava amb en Barceló i en Pep Nogué. Més tard amb en Silveri i en Torras.

— Passem a parlar una mica de la part burocràtica de la teva activitat a la petanca. Quants anys fa que ets tresorer del club?

— Amb aquest d'enguany ja són sis anys.

— Amb quins presidents has tingut el càrrec?

— Primerament amb en Sebi, després amb en Torras i actualment amb en Macias.

— A què és degut que en totes les juntes en les que has estat, el càrrec de tresorer sempre t'ha tocat a tu? Potser a la confiança que imposes?

— Suposo que aquest ha d'ésser el motiu.

— T'hi trobes bé en el teu càrrec?

— No em desagrada, però m'estimaria més romandre fora de la junta, col·laborant igualment amb el club. Ja fos cuidant les pistes o altres coses que ara actualment ja faig.

— Tornant a l'aspecte esportiu, com expliques les pujades i baixades que ha fet l'activitat esportiva del nostre club?

— Bé, s'ha de tenir en compte que ja portem moltes hores de vol i la gent se'n cansa. Això hà passat i malauradament tornarà a passar.

— El nostre club va arribar al màxim, fa 4 anys, quan a nivell provincial era el millor club i amb diferència sobre els altres. Per aquell temps es va assolir un sots-campionat d'Espanya, categoria juvenil. Creus que el club pot tornar a reviure a nivell nacional?

— Crec que sí. Hi ha gent capacitada però el que manca és més entrenament. La gent ha perdut força l'afecció.

— Per a tu quina ha estat la millor tripleta que ha tingut el C.P. Salt?

— No es pot dir una tripleta en concret. Hi han hagut grans jugadors, com en Gigi, en Juli, en Quintana, el nano Torras i molts d'altres.

— Acabes d'anomenar gent més aviat jove. Veus el futur de l'entitat en el jovent?

— Sí, és clar que el jovent l'ha d'aguantar.

— Finalment, com analitzaries el fenomen de la petanca al nostre poble?

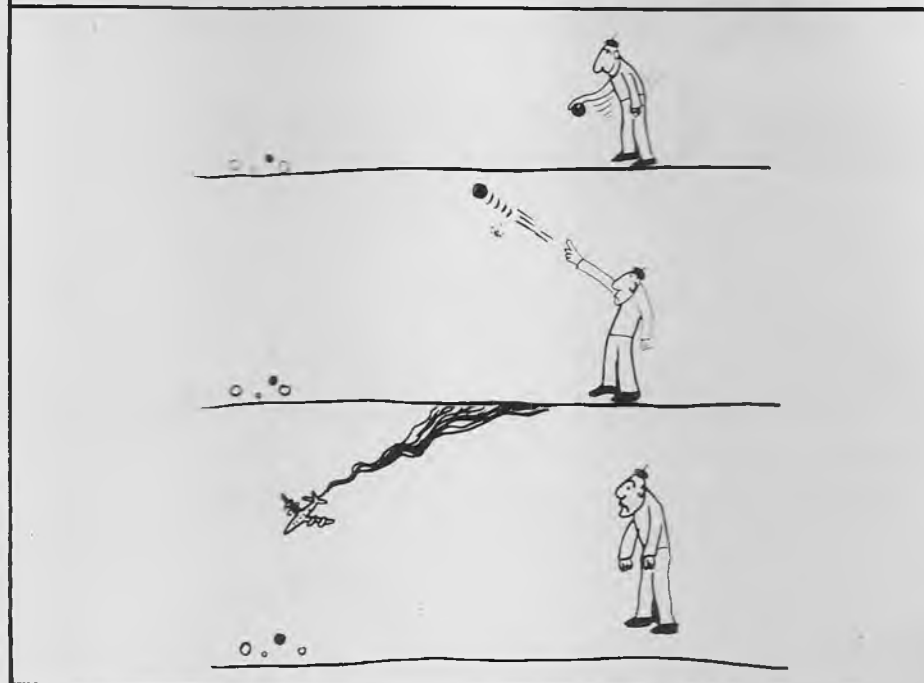
— Crec que ha fet un gran bé. Molts joves han trobat un lloc ideal per a estar-hi, millor que altres llocs com podrien ser bars, etc. Ha servit per a crear amistats i fer nous amics.

Aquí posem cloenda a una amistosa xerrada. Moltes coses ens hauran passat per alt, la neteja de les pistes a ell no se li escapa, però la senzillesa i activitat d'en Manel han quedat ben reflexades, n'estem segurs. Gràcies per tot, Manel!

L'ACUDIT FOLL

PER

BUGARAC

Salt, 11 de Maig del 1981

Salt, 30 de maig del 1981

Companys de LA FARGA:

Els jubilats, jugadors de petanca, que anàrem el dia primer de Maig a Figueres a participar en una competició, fórem invitats a un àpat per el "Club Petanca del C.N. de Figueres".

Aquest es celebrà en un luxós hotel d'aquella ciutat on, per cert, el menjar fou abundós. Després de dinar, en el brindis, el Sr. Battle de Figueres, entre altres persones que ens varen dirigir la paraula, digué que en reunions com aquella, es fan els amics i esperen el proper any ser més. Va ser molt aplaudit amb un fort repicament de mans.

Entre aquelles persones que feren ús de la paraula, es trobà a faltar una persona representant el nostre Casal o Club Petanca.

Honorable President: es podria buscar una forma que estigui al vostre abast, per fer una competició i convidar aquells amics?

Crec que tots els que vàrem acudir a aquella competició hi estarem d'acord.

Esperant que aquesta sigui publicada a "La Farga", es dóna per acomiadat el soci n.º 4, D.U.G.M.A.

Amics de LA FARGA:

No puc estar-me de fer el petit esforç de felicitar-vos per escrit, per LA FARGA del mes de maig. Heu presentat un tema ("El planter de Salt") que estava mig oblidat i li heu sabut donar un tractament que haurà —n'estic segur— despertat l'interès dels vostres lectors habituals. És una "Farga" realment estimulante i que demostra la importància i la vitalitat que poden tenir les coses modestes i senzilles quan es fan amb il·lusió i vocació.

No cal dir que a en Jaume Bosch li pertoca una sincera felicitació per haber portat el "pes" del tema. Un tema que li han arrodonit amb molt d'encert: en Jaume Faixó amb la portada, l'editorialista, el compaginador, en Burch i l'Arnau amb la conversa amb en Petrac i en Lluís Mateu amb l'acudit i les il·lustracions.

Senyores i senyors de LA FARGA: ENHORABONA!

MIQUEL BERGA

JA HEM BEGUT OLI!

Mai com ara no havia estat tan real aquest advertiment. Aquell fòtil que s'anomena pneumònia atípica —dimontris de parauleta; des d'en Tejero i el Banc Central, es veu que tot és atípic en aquest país— oli i mortandat s'han tornat com cul i camisa.

Però la cosa em fa gràcia. Mira que reunir-se saviassos i més saviassos de les quatre parts del món per arribar a la conclusió que la mare dels ous dels nostres mals endèmics és l'oli! Per a aquest viatge no necessitàvem pas alforges.

Vull dir que ja és més vell que el món que, quan algú té mala peça al teler, diem que ja ha begut oli.

Adéu amanides! Tots aquells que estaven acostumats a mangonejar, aquells que aplicaven a la pràctica allò de "qui oli remena, les mans se n'unta", ara han estat pescats amb els pixats al ventra. I jo, miserable Burxeta, que volia patentar i embotellar el suc d'amanida!

Per a mi que això és un parany que s'han tret de la butxaca aquells que han inventat la llei d'harmonització. No volem harmonització? Doncs, "toma pan con tomate sin aceite". Les essències nacionals perillen. Què seria del Barça i de la Generalitat sense l'oli! Tot quedaria rovellat.

Ja hem begut oli! Aquesta gent de la pneumònia atípica es porta l'oli! Grassos i lluents —amb una gota d'oli els seguiríem— tenen enveja de quatre pàries de la terra que han assolit una renda per càpita acceptable, i una quota d'autonomia no tan acceptable. S'han tret de la màniga la llei d'harmonització i la pneumònia atípica, i han cregut que això era com posar oli a un llum. S'han proposat que mai més no poguem cantar el "volem pa amb oli, pa amb oli volem". D'ara endavant, Catalunya serà com una bassa d'oli.

Sí, nois. Si no ens treiem de sobre les pneumònies atípiques i les lleis d'harmonització, ja hem begut oli!

BURXETA.

